

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ-ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' συμμετέσχεν εἰς διήμερον Συνέδριον ἀπὸ 6^{ης}-8^{ης} Ὀκτωβρίου 2009, μέ θέμα: «*Τά κοινά σημεῖα διὰ τήν ἐξομάλυνσιν τῶν μουσουλμανικῶν καί χριστιανικῶν σχέσεων*» εἰς τό Georgetown Πανεπιστήμιον τῆς Οὐάσινγκτον. Ὅπως μᾶς ἀναφέρει ὁ ἐπίσημος ἱστοχώρος τοῦ Georgetown University, τό συγκεκριμένον συνέδριον ἐχρηματοδοτήθη ὑπὸ τοῦ ἰδρύματος Georgetown's Prince Alwaleed Bin Talal Center for Muslim-Christian Understanding καί ὑπὸ τοῦ γραφείου τοῦ Προέδρου τοῦ Πανεπιστημίου κ. John J. De Gioia. Σκοπός τοῦ Συνεδρίου, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, ἦτο ἡ διερεύνησις τῶν κοινῶν σημείων τῶν θρησκειῶν διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τῶν παγκοσμίων ζητημάτων τῆς εἰρήνης καί τῆς ἀσφαλείας.

Ἀφορμὴν διὰ τήν συγκεκριμένην πρωτοβουλίαν ἦτο μία ἐπιστολή, τήν ὁποίαν συνέταξεν ὁ His Royal Highness Prince Ghazi bin Muhammad τῆς Ἰορδανίας, ἡ ὁποία ὑπεγράφη ἀπὸ περισσότερους ἀπὸ 138 Μουσουλμάνους ἡγέτας καί λογίους καί ἡ ὁποία ἐστάλη εἰς τὰς χριστιανικὰς Ἐκκλησίας καί Χριστιανικά Ἰδρύματα τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 2007. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης προέτειναν νά ὑπάρξῃ ἀμοιβαία κατανόησις, συμφώνως πρὸς τήν βασικὴν ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελίου: τήν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν καί τήν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον.

Οἱ κυριώτεροι ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν ὁμιλητῶν τοῦ Συνεδρίου, συμπεριλαμβανομένου τοῦ πρώην Βρετανοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Τόνου Μπλέρ, ἦτο ὁ κ. Esposito Kjell Magne Bondevik, πρώην Πρωθυπουργός τῆς Νορβηγίας, ὁ Σείχης Mustafa Efendi Ceric Μεγάλος Μουφτῆς τῆς Βοσνίας-Ἑρζεγοβίνης, ὁ κ. Dato Seri Anwar Ibrahim, πρώην ἀναπληρωτῆς Πρωθυπουργός τῆς Μαλαισίας. Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀντεπροσώπευσεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ'.

«Τό ἐφετινὸν Συνέδριον, ἡ τετάρτη συγκέντρωσις τῆς κοινῆς αὐτῆς πρωτοβουλίας, ἐπιδιώκει νά προχωρήσῃ ἀπὸ τούς λόγους εἰς τὰ ἔργα», ἐδήλωσεν ὁ κ. John Esposito, Διευθυντῆς τοῦ Center for Muslim -Christian Understanding.

Τήν ἐλπίδα διὰ κοινήν ἀντιμετώπισιν τῶν διαφορῶν μεταξύ τῶν δύο θρησκειῶν, χωρὶς τοῦτο νά σημαίνει τήν ἀλλαγὴν τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν, ἐξέφρασεν κατὰ τήν ἔναρξιν τῆς συνδιασκέψεως ὁ πρώην Βρετανός Πρωθυπουργός κ. Τόνου Μπλέρ. *«Ὁ ἀποτελεσματικώτερος τρόπος νά τό ἐπιτύχωμεν»,* εἶπεν ὁ κ. Μπλέρ, *«εἶναι νά ἐπιδείξωμεν ἐμπράκτως ὅτι εἴμεθα δεσμευμένοι διὰ τήν προάσπισιν τῶν ἀγαθῶν τῆς συνδιαλλαγῆς, τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καί τῆς δικαιοσύνης».*

«Ὁ σημερινὸς κόσμος δέχεται ἕναν κατακλυσμόν πληροφοριῶν, ἀλλὰ ἔχει χάσει τήν ἐσωτερικὴν σοφίαν», ἐτόνισεν ὁ Sheikh Mustafa Efendi Ceric. *«Υπάρχει βαθεῖα ἀσυμφωνία μεταξύ τῆς ἐγκεφαλικῆς γνώσεως καί τῆς καλλιέργειας τῆς ψυχῆς. Ἡ φροντίς διὰ τήν ψυχὴν εἶναι εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν παρηγκωνισμένη».*

Ἐκπροσωπῶν τὸν Χριστιανικὸν κόσμον καί ἰδιαιτέρως τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' εἰς τήν προσφώνησιν Αὐτοῦ, εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς:

«Κατά τήν διάρκειαν τῆς Διασκέψεως ταύτης κατ' ἐπανάληψιν ἀνεφέρθη ὅτι ἡ θρησκεία εἶναι εἷς ἐκ τῶν κυριωτέρων προξένων τῆς κοινωνικῆς βίας ἢ ὅτι εἶναι μέρος τοῦ προβλήματος. Δέν χωρεῖ ἀμφίβολία ὅτι τό πρόβλημα τῆς βίας πρέπει νά ἀντιμετωπισθῇ εἰς τό πλαίσιον τοῦ ἀμοιβαίου διαλόγου.

Εἶναι προφανές ὅτι ὠρισμένοι θιασῶται τῶν τριῶν μεγάλων μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν, ἐνδεδυμένοι μέ τόν μανδύαν τῆς θρησκευτικῆς ἐξουσίας αὐτῶν, προέβησαν εἰς πράξεις βίας εἰς τό παρελθόν. Τό γεγονός τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νά ὁδηγήσῃ ἡμᾶς εἰς στοχασμόν δι' εἰλικρίνειαν καί μετάνοιαν.

Εἶναι ἀπαραίτητον νά παραδεχθῶμεν, ὅπως ὀρθῶς ὑπεγράμμισαν οἱ κ.κ. Σύεδροι, ὅτι ἡ χρησιμοποίησις θεμελιωδῶν δογμάτων τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν, Ἰουδαϊσμοῦ, Χριστιανισμοῦ καί Ἰσλάμ, διά νά δικαιολογηθοῦν πράξεις τῆς βίας τῆς τρομοκρατίας, ἀποτελεῖ διαστροφήν τῆς ἀληθείας. Ἀποτελεῖ καθῆκον διά τούς πρωτεργάτας τῆς εἰρήνης νά θεωρήσουν τήν θρησκείαν ὡς μέσον διά τήν ἐπίτευξιν τῆς εἰρήνης καί νά καταδικάσουν τήν βίαν ταχέως καί ἄνευ ὑπεκφυγῶν. Καλούμεθα νά διδάξωμεν εἰς τά ποιμνία ἡμῶν, ποῖος εἶναι ἀκριβῶς ὁ ρόλος τῆς θρησκείας εἰς τήν ἐπίτευξιν τῆς εἰρήνης μεταξύ τῶν ἐθνῶν.

Ὅπως πιστεύομεν, οἱ θρησκευτικοί ἡγέται δέν εἶναι πολιτικοί ἡγέται, ἀλλ' ἔχουν διαφορετικὰς μέν, ἴσης ἀξίας δέ ἠθικάς, θεολογικάς καί ποιμαντικάς εὐθύνας. Ὅπως οἱ πολιτικοί ἡγέται πρέπει νά διαμορφώσουν τόν ἠθικόν χαρακτήρα αὐτῶν, ἀκολουθοῦντες τάς ἠθικάς ἀρχάς τῶν θρησκευτικῶν πίστεων καί παραδόσεων, ἐκ τῶν ὁποίων προέρχονται, κατά τόν ἴδιον τρόπον οἱ θρησκευτικοί ἡγέται ἔχουν καθῆκον νά διαπαιδαγωγοῦν εἰς τάς κοινότητας τῶν πιστῶν ὑπευθύνους πολίτας διά τήν κοινωνίαν.

Ὁ ρόλος αὐτός εἰς τήν οὐσίαν του ἐκδηλώνεται εἰς τήν βάσιν διά τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ποιμνίων μας καί τοῦ εὐρυτέρου κοινοῦ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν σημασίαν τῆς εἰρηνικῆς συννυπάρξεως. Ἐδηλώνεται εἰσέτι διά τῆς παροχῆς κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς ἐπίκεντρον τήν ἴσην ἀντιμετώπισιν τῶν ἀνθρώπων, ἀνεξαρτήτως τῶν θρησκευτικῶν καί ἐθνικῶν αὐτῶν διαφορῶν, διά τῆς λήψεως ἰσχυρῶν ἀποφάσεων, διά τῆς συμμετοχῆς εἰς ἀνοικτούς καί ἰδιωτικούς διαλόγους καί διά τῆς ὑποστηρίξεως ὀργανισμῶν, οἱ ὁποῖοι δεσμεύονται νά ἐργασθοῦν διά τόν ἴδιον ἀκριβῶς σκοπόν.

Ἐπιτρέψατε εἰς ἡμᾶς, κ.κ. Σύεδροι ὡς Ἑλληνα καί Ὀρθόδοξον Ποιμενάρχη, νά χρησιμοποιήσωμεν εἰς τήν προσφώνησιν ἡμῶν ἓνα ἐλληνικόν ὄρον, μέ τόν ὅποιον κυριολεκτοῦμεν, τόν ὄρον «Συμβίωσις». Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων θεωρεῖ ὅτι ἡ βᾶσις διά τήν ἀνάπτυξιν τῆς εἰρήνης εἰς τό μέλλον εἶναι αὕτη ἀκριβῶς ἡ συμβίωσις τῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων, ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς τόν ἀμοιβαῖον σεβασμόν, τήν ὑπομονήν καί τήν ἀνοχήν.

Θέτομεν ἐνώπιον ὑμῶν, κ.κ. Σύεδροι, τό παράδειγμα τῆς ἱστορικῆς χριστιανικῆς-μουσουλμανικῆς φιλίας εἰς τόν χῶρον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς κατά τά τελευταῖα 1400 ἔτη, ἡ ὁποία ἐξεκίνησεν, ὅταν ὁ ἀείμνηστος Προκάτοχος ἡμῶν, Πατριάρχης Σωφρόνιος, ὑπέγραψε Σύμφωνον μέ τόν Χαλίφην Ὁμάρ-Ἴμπν-Ἰλ- Χατάμπ. Τό Σύμφωνον τοῦ Ὁμάρ Χατάμπ -Al-'Udha- Al- Umariyya ἐξεδόθη κατά τό ἔτος 638 μ. Χ., καί παραμένει ἡ ἀρχή τῶν «δικαιωμάτων» τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς τήν περιοχήν καί ἡ βᾶσις τῆς ἀρμονικῆς συμβιώσεως μεταξύ τῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἁγίας Γῆς. Ἡ «Συμβίωσις» αὕτη, ἔχει χαραχθῆ εἰς τήν ὅλην πολιτιστικήν αὐτῶν κληρονομίαν, τά ἔθιμα, τάς παραδόσεις καί τάς ἀντιλήψεις

αὐτῶν. Δέν πρέπει νά μᾶς διαφεύγη ἐπίσης τό γεγονός ὅτι ἡ ἀρχή τῶν προσπαθειῶν ἡμῶν διά τήν ἐδραίωσιν τῆς εἰρήνης εἶναι συνυφασμένη μέ τήν ἀρχήν τῆς κατανοήσεως τοῦ Θεοῦ καί τῆς σχέσεως ἡμῶν μετά τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος παρέθεσε χωρία ἐκ τῶν Ἱερῶν Γραφῶν τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν. Ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης τό χωρίον ἐκ τοῦ προφήτου Ἡσαΐου «καί οὐκ ἀκουσθήσεται ἀδικία ἐν τῇ γῆ σου, οὐδέ σύντριμμα οὐδέ ταλαιπωρία ἐν τοῖς ὀρίοις σου» (Ἡσαΐας 60:18). Ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τήν ρῆσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τήν ἐπί τοῦ ὄρους ὁμιλίαν Αὐτοῦ, «Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοί υἱοί Θεοῦ κληθήσονται» (Ματθ. 5:9) καί τήν ρῆσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς μίαν ἐκ τῶν πρώτων ἐπιστολῶν αὐτοῦ, εἰς τήν ὁποίαν καλεῖ τόν Θεόν, «Θεόν τῆς εἰρήνης» καί εἰς ἓν ἐκ τῶν πρώτων χριστιανικῶν μνημείων, τήν ἐπιστολήν τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου Ἀντιοχείας πρὸς τοὺς Ἐφεσίους, ἀναγινώσκομεν τοὺς εὐκρινεῖς λόγους: «Οὐδέν κάλλιον τῆς εἰρήνης, διά τῆς ὁποίας πᾶσα μάχη ἀκυροῦται, εἴτε ἐν τοῖς ἐπουρανίοις εἴτε ἐν τοῖς ἐπιγείοις». (Ἰγνατ. Πρὸς Ἐφεσίους 13,2). Ἐκ τοῦ Κορανίου ἐπίσης, τήν ρῆσιν: «ἐάν ὁ σὸς ἐχθρὸς κλίνη πρὸς εἰρήνην, πρέπει καί σὺ ἐπίσης νά κλίνῃς πρὸς τήν κατεύθυνσιν τῆς εἰρήνης». (8:61).

Ὁ Μακαριώτατος κατακλείων τήν προσφώνησιν Αὐτοῦ κατέληξεν:

Ἄς ἀφήσωμεν τάς φωνάς ταύτας τῶν ἱερῶν Παραδόσεων ἡμῶν νά εἰσέλθουν εἰς τάς καρδίας ἡμῶν, διά νά θεωρήσωμεν ὅτι ἡ κλήσις διά τήν εὐλογημένην «Συμβίωσιν» ἀπευθύνεται εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους. Οὕτω αἱ φωναί αὗται θά ἐνθαρρύνουν ἡμᾶς εἰς τήν προσπάθειαν ἡμῶν δι' ἀπελευθέρωσιν ἐκ τῆς καταστρεπτικῆς φύσεως τῆς βίας, διά ν' ἀπολαύσωμεν τά εὐλογημένα ἀγαθά τῆς εἰρήνης καί τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ».

Ἡ Παρουσία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς τό Συνέδριον τοῦ Georgetown University ἦτο ἐπιβεβλημένη καί μεγίστης βαρύτητος, λόγω τοῦ ἐξέχοντος ρόλου, τόν ὁποῖον ὄντως τό Πατριαρχεῖον διαδραματίζει εἰς τήν εἰρηνικήν ρύθμισιν τῶν σχέσεων μεταξύ χριστιανῶν καί μουσουλμάνων τῶν περιοχῶν Ἰσραήλ, Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας καί Ἰορδανίας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας